

[Skatteministeren]

gen til, at regeringen som led i den finanslovtale, der blev indgået sidste år med bl.a. Fremskridtspartiet, gennemførte en sænkning af benzinafgifterne, fordi regeringen fandt, at netop en sænkning af benzinafgifterne var et virkningsfuldt middel til at dæmpe grænsehandelen. Jeg tror i øvrigt, vi kan sige, at vi allerede har set de positive resultater af det; så det var velbegrundet.

Det er derfor ikke sådan, at regeringen har været fremmed over for argumentationen om hensynet til tilpasning i EF, men vi er altså nødt til at prioritere denne meget omfattende tilpassingsopgave. Det var derfor, regeringen var indstillet på i første omgang at sænke energiafgiften på et produkt, der klart gav anledning til grænsehandel. Og regeringen finder altså ikke, at der i den nuværende situation er grundlag for yderligere regulering af energiafgifterne.

Så anførte hr. Duetoft, at staten har ekstra momsindtægter, når oliepriserne stiger, og så burde staten dog i det mindste lade det gå tilbage til forbrugerne i form af en afgiftssænkning. Hr. Duetofts ræsonnement holder altså ikke – jeg tror også, jeg før har haft lejlighed til at sige det til hr. Duetoft. Det er da rigtigt nok, at isoleret set kommer der en øget momsindtægt til statskassen på olieprodukter, når olieprisen stiger. Men givet, at forbrugerne har den samme sum penge til rådighed for forbrug, må det jo logisk være sådan, at hvis prisen på energiforbrug vokser, så bliver der mindre til rådighed for andet forbrug, som der jo også betales moms af. Det, der vindes ind på moms på energiforbruget, sættes altså til i form af mindre momsindtægter på andet forbrug.

Totalt set gælder det derfor, at momsindtægterne ikke nævneværdigt påvirkes af disse udsving i energipriserne, og derfor holder hr. Duetofts ræsonnement ikke.

Til slut blot et par bemærkninger om de fremsatte dagsordensforslag. I forlængelse af energiministerens redegørelse for det udvalgsarbejde, der er igangsat vedrørende den fremtidige struktur for så vidt angår energiafgifterne, må regeringen afvise hr. Riishøjs forslag om motiveret dagsorden, som jo foregriber det analysearbejde, der endnu er i gang.

Hr. Duetoft fremsatte et forslag om motiveret dagsorden, som også hr. Behnke er medforlagsstiller til. Det kan man jo godt kalde en yderst interessant dagsorden. Hr. Duetofts ud-

gangspunkt for forespørgslen i dag er jo i virkeligheden et spørgsmål til regeringen, om regeringen er indstillet på at benytte energiafgifterne som middel til at stabilisere forbrugerpriserne på energiområdet. Eller sagt på en anden måde: om regeringen vil være villig til at gennemføre den gamle, halvautomatiske reguleringsmekanisme, sådan at når olieprisen falder, skal energiafgifterne gå op, og når olieprisen stiger, skal energiafgifterne gå ned.

Jeg har på regeringens vegne afvist en sådan model for automatisk regulering. Regeringen ønsker ikke at binde sig til, at fordi olieprisen falder, så skal afgifterne automatisk sættes i vejret, for det ville jo besværliggøre den tilpasning bl.a. til EF's afgiftsstruktur, som jeg har forstået at hr. Duetoft også er tilhænger af. Derfor har energiministeren jo meget ret i sin kraftige understregning af, at en vedtagelse af en sådan mekanisme jo i virkeligheden ikke ville være nogen EF-venlig handling.

Men svagheden i mekanismen ser vi også illustreret i dette forslag om motiveret dagsorden, for jeg har forstået, at hr. Behnke i hvert fald ikke vil binde sig til, at afgifterne skal sættes op, hvis oliepriserne falder. Og det, hr. Behnke her er medforlagsstiller til, er en dagsorden, der kun siger den ene halvdel af det, nemlig at energiafgifterne skal sænkes, når olieprisen går op. Det betyder altså, at her får vi faktisk meget klart dokumenteret, at hvis det flertal, der står bag en sådan mekanisme, ikke er indstillet på, at den skal gælde både op og ned, så er den intet som helst bevendt. Her vender den kun den ene vej.

Så jeg synes i og for sig, at det forhold, at hr. Behnke og hr. Duetoft har kunnet enes om denne dagsorden, er et af de allerbedste argumenter for, at den skal afvises, for det viser, at selv om man lavede en sådan reguleringsmekanisme, så ville den aldrig nogen sinde komme til at virke.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.